

Hoezen en huisstofmijt

Hoezen om een matras, dekbed en kussen om de blootstelling aan huisstofmijt te minimaliseren, hebben voor astmapatiënten niet tot gevolg dat ze minder medicijnen hoeven te gebruiken. De inhalatie corticosteroiden (de puffjes die ontstekingsremmend werken) moeten in dezelfde mate worden gebruikt als door astmapatiënten die geen hoezen gebruiken. Dat blijkt uit onderzoek van huisarts Marjolein de Vries, die promoveerde aan de Universiteit Maastricht.

Ontstekingsremmende puffjes vormen de hoeksteen van de behandeling van astma omdat ze het ontstekingsproces van de luchtwegen behandelen. Vanwege mogelijke bijwerkingen is het van belang de dosering zo laag mogelijk te houden. Allergie voor huisstofmijt speelt een belangrijke rol bij astma. De Vries onderzocht of het vermijden van huisstofmijtallergenen (de hoezen) leidt tot verminderd gebruik van inhalatie corticosteroiden en een betere astma controle. Zij concludeert dat dat niet het geval is. Astma controle wordt gekenmerkt door onder

andere minimalisering van astmasymptomen, preventie van astma-aanvallen en een optimale longfunctie.

Allergeendichte hoezen worden om de matras, het dekbed en kussen gedaan zodat de huisstofmijt niet kan binnendringen. Op basis van de resultaten van dit proefschrift wordt het gebruik van matrashoezen

tegen huisstofmijt niet aanbevolen voor alle astmapatiënten die allergisch zijn voor huisstofmijt allergenen. De onderzoeker sluit niet uit dat de hoes wel effectief zou kunnen zijn voor bijvoorbeeld jonge kinderen. In het algemeen geldt bij allergie voor huisstofmijt: zorg voor gladde vloerbedekking (zeil in de slaapkamer), goed stofzuigen, gordijnen regelmatig wassen en knuffels in de vriezer. #

Dr. M. de Vries promoveerde vorig jaar aan de Universiteit Maastricht en werkt inmiddels in Australië als huisarts.

Besmette duiven: blij voorzichtig

Medisch-microbioloog Edou Heddema ontwikkelde een moleculaire test die binnen een dag uitsluitsel kan geven of iemand besmet is met *Chlamydomydia psittaci*, de veroorzaker van de papegaaienziekte (Psittacose). Deze bacterie, die onder meer longontsteking en een te lage hartslag (relatieve bradycardie) veroorzaakt, wordt overgedragen via vogels. Vroeger werd gesuggereerd dat dat vooral door papegaai-achtigen zouden zijn, maar Heddema laat zien dat ook 8% van de Amsterdamse stadsduiven deze bacterie (met genotype B) uitscheidt. Na contact met vogels of hun uitwerpselen kan door verstuiwing de bacterie via de lucht mensen infecteren. Dit soort situaties kan onder andere ontstaan bij het opruimen van duivenpoep.

Heddema promoveerde op 22 maart 2007 op dit onderwerp aan de Universiteit van Amsterdam. Tot voor kort was zogenaamd

serologisch onderzoek de enige methode om een besmetting vast te stellen. Daarbij wordt tweemaal, met een tussenpose van drie weken, bloed afgenomen en kijkt men naar de toename van het aantal antistoffen tegen de ziekteverwekker. Heel tijdrovend dus.

De *Chlamydomydia psittaci* is van nature een vogelbaci; onze eigen afweer heeft er vaak geen goed antwoord op. Infectie van een mens kan dan ook leiden tot heftige ziekteverschijnselen. Gelukkig zijn ze prima te behandelen met bepaalde antibiotica. Soms blijkt een besmetting echter de voorbode van een veel grotere uitbraak en daarom bestaat er voor Psittacose een meldplicht. In 2004 en 2005 was sprake van een duidelijke toename van het aantal meldingen. De komende jaren moeten uitwijzen of die stijging doorzet. Vormen stadsduiven inderdaad een potentieel gevaar voor de volksgezondheid? #

Arts-microbioloog Edou Heddema is werkzaam in het VU Medisch Centrum Amsterdam.